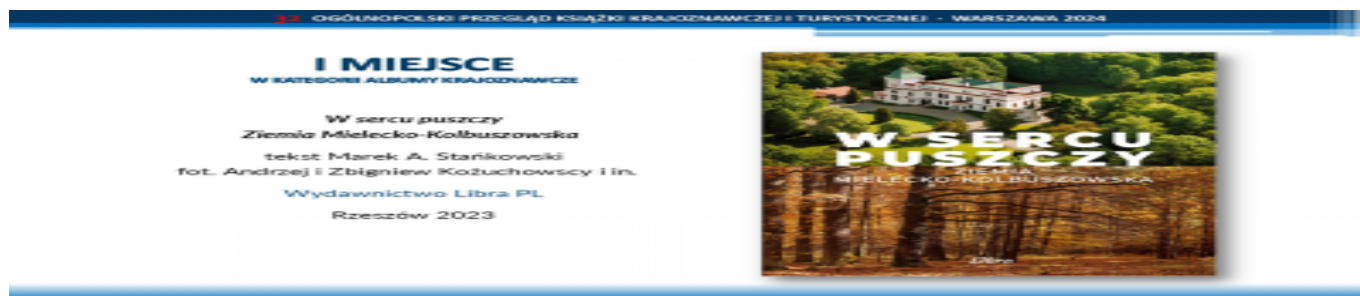

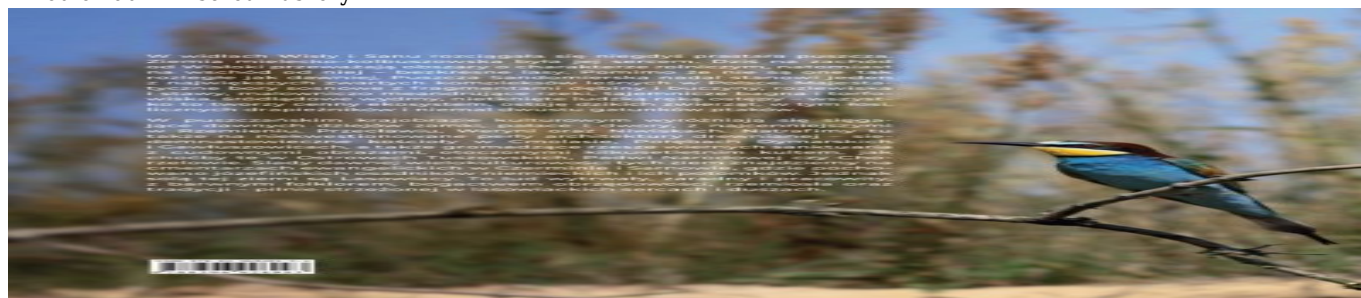
I miejsce albumu „W sercu Puszczy. Ziemia mielecko-kolbuszowska”

Album 1 miejsce

Przód okładki W sercu Puszczy

W sercu Puszczy tył okładki

Niezwykle miło nam poinformować, że album **„W sercu Puszczy. Ziemia mielecko-kolbuszowska”** zdobył **I miejsce** w kategorii Albumy Krajoznawcze na **32 Ogólnopolskim Przeglądzie Książki Krajoznawczej i Turystycznej** (Warszawa, listopada 2024).

Ta monumentalna publikacja na niemal 400 stronach prezentuje niezwykłą, zadziwiającą swym bogactwem przyrodę Puszczy Sandomierskiej oraz dziedzictwo kulturowe ziemi mielecko-kolbuszowskiej. Znalazły się w niej również fotografie z terenu Gminy Niwiska.

W sercu Puszczy. Ziemia mielecko-kolbuszowska

Format: 240 x 300 mm, oprawa twarda, 384 strony

Fotografie: Andrzej i Zbigniew Kożuchowscy, Piotr Morawski, Tadeusz Poźniak, Dariusz Tyrpin, Hubert Sobiczewski, Krzysztof Motyka, Krystian Kłysewicz, Jacek Stankiewicz i inni; Tekst: Marek A. Stańkowski

Fragmenty albumu do obejrzenia po kliknięciu w link <https://publuu.com/flip-book/68052/776443>

W widłach Wisły i Sanu rozciągała się niegdyś prastara puszcza. Ziemia mielecko-kolbuszowska była jej sercem. Dziś na zachód od Wisłoki przeważają obszary o charakterze rolniczym, natomiast na wschód od niej - bezkresne lasy. Pomimo że nie są one tak rozległe jak dawniej, Puszcza

Sandomierska nadal stanowi jeden z największych zwartych kompleksów leśnych w Polsce. Majestatyczne bory sosnowe z fragmentami dębiny i buczyny, rozlewiska i stawy, malowniczo meandrujące rzeki, tajemnicze bagna i torfowiska, śródlądowe wydmy, nietknięte ludzką ręką ostępy - wszystko to tworzy cenny ekosystem, ostoję dzikich zwierząt, w tym łosi, licznych drapieżników i niemal dwustu gatunków ptaków.

W puszczańskim krajobrazie kulturowym wyróżniają się sięgające dawnych dziejów zamki, pałace i dwory, z najcenniejszymi w Rzemieniu, Przeclawiu, Weryni oraz Niwiskach. Natrafimy tu także na niekwestionowane perły architektury drewnianej - siedemnastowieczne kościoły w Cmolasie, Porębach Dymarskich i Gawłuszowicach, a także gromadzące rzesze wiernych sanktuaria z cudownymi obrazami, otoczonymi kilkusetletnim kultem, jak choćby te w Ostrowach Tuszowskich, Padwi Narodowej czy Chorzelowie. Ślady dawnej wielokulturowości tych ziem znajdziemy na cmentarzach ewangelickich w Czermynie i Sarnowie, gdzie pochowano józefińskich osadników niemieckich i ich potomków. Jednak solą tej ziemi są Lasowiaczy. To lud wytrwały, zaradny i pracowity, z barwnym folklorem, bogactwem obrzędowości, rzemiosła oraz tradycji - pilnie strzeżonej w lasowiackich sercach i duszach.